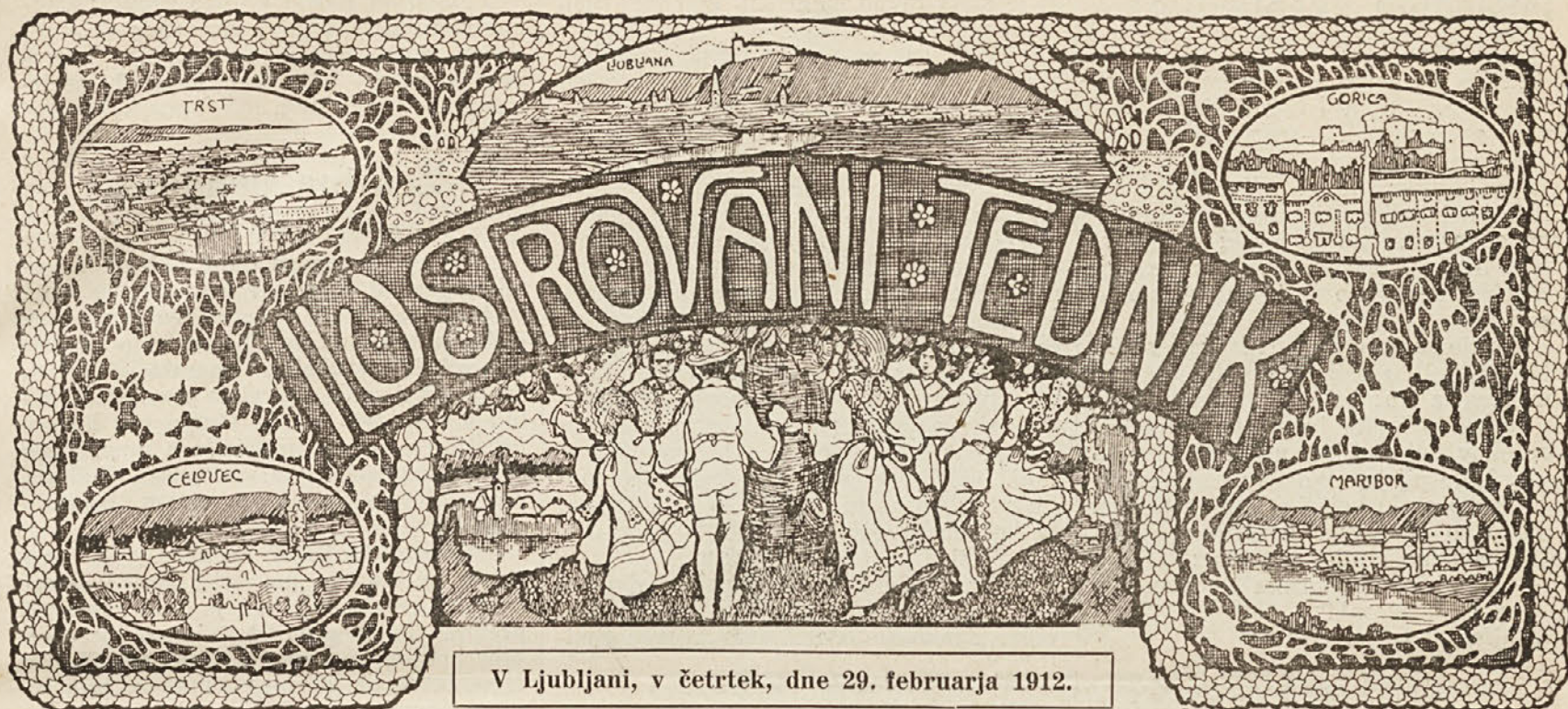

V Ljubljani, v četrtek, dne 29. februarja 1912.

Naročnina za Avstroogersko: 1/4 leta K 2.— 1/2 leta K 4.— celo leto K 8.— za inozemstvo: „ 2.50 „ 5.— „ 10.—		Uredništvo in upravnništvo: Frančiškanska ulica šte. 12. Naročnina za Ameriko znaša celoletno 3 dolarje.		Oglasnina za 6 krat deljeno petitno vrsto enkrat 15 vin. — Pri več- kratnih objavah primeren popust.	
Leto II.	Posamezna številka 18 vinarjev.	Na naročila brez denarja se ne ozira.	Naročnina za dijake 6 kron.	Štev. 9.	

Lov na tigre v Indiji.

Angleški kralj Jurij (X) in napalski indijski knez Maharadija (XX) s spremstvom na lovu
v Napalu v Indiji.

Poslednja žvepljenka!

Izvirna črtica. — Spisal Š.

Pravijo, da ženske mnogo govorijo, če skup pridejo. — Pa če taki strici dobri prijatelji skup sedijo, — moj ljubi! — ti tudi kaj znajo.

Stari Fajfar, bogat mlinar tam ob Sotli, je imel tudi gostilno, krasno, novozidano enonadstropno poslopje; pa njemu na čast bodi povedano, da je v gostilni vladal strog red. Zato se je že skrbelo od druge strani.

Bilo je v februarju, meglen večer. Veliko gostilniško sobo razsvetljuje električna žarnica kot beli dan, okolo velike mize pa sedijo Fajfar in njegovi prijatelji: Andraškov Peter, Rizman, Predikaka in Angelc. Malo pijejo, pušijo in se pomenk-vajo: „Kako se je kateri ženil?“ Bog sam vé, kako so danes na ta predmet prišli! Bile so navadno kratke zgodbe: „Božja pot — nazaj grede muzika — hudičeva pot — ples — moraš!“

„Fajfar, ti še povej!“

ki je stala ravno na mestu, kjer smo zdaj, in tu pil cel popoldan.

Proti noči se podam na pot. Droben sneg je naletaval in oster krivec mi je bril v obraz.

Prižgem si „porcelanasto!“ si mislim. Nažigal sem, nažigal, — slednjič imam še le eno edino žvepljenko! Zdaj še le pridem na to, da mi jih je veter sproti vgašal. Obrnem vetru hrbet, potegnem suknjo čez glavo, — no hvala Bogu, s poslednjo sem vžgal; potem grem pogumno naprej.

Dolgo sem hodil, slednjič zagledam ob cesti hišo in luč. Ali sanjam? Naš sultan mi primaha nasproti ter me veselo pozdravlja in prej, ko sem mogel ziniti besedico, me prime stari mlinar za rokav in potegne v hišo — ono, ki še zdaj tam-le stoji. In Marička me s solzami v očeh pozdravlja: „Franča, Franča, saj sem vedela, da boš nazaj prišel!“

Še tisti pust sva se vzela.

Čez leto dni mi je zaupala skrivnost, da sta tisto nedeljo popoldan in še pozno večer z materjo očetu tako „glavo vmi-

Hrvatske narodne noše v Dalmaciji.

Fajfar si prižge svojo „porcelanasto“, potegne krepko, pogleda skoraj plaho po sobi, če ni kje „mati“ tu — ni je bilo! — potem začne:

Jaz nisem tu rojen — jaz sem Pem (Čeh) iz Morave. V ta mlin sem prišel kot ubog mlinarski pomočnik. Stari je bil grozen sitnež. Noben pomočnik ni zdržal dogovorjenih štirinajst dni, mene pa je zadrževala njegova edina hčerka, brhka Marička, že tretje leto. Obljubila sva si zakon; mati je vedela za to in dajala potuho, kjer je le mogla; stari pa je vpil: „Rajši jo zadržnem, kakor bi jo dal kakemu mlinarju!“ Tako je sovražil svoj poklic.

Bilo je tisti teden po Treh kraljih. Moja stranka v hiši je sklenila, da sem moral v nedeljo stopiti pred očeta in brez ovinkov prositi za roko brhke Maričke.

„Človek, ali si znorel? Kaj misliš, da sem jo za plotom našel?! Poberi se!“ je rohnol stari mlinar.

„Torej mi je ne daste?“ sem še enkrat vprašal.

„Ne!“

„Potem pa si jo obdržite do sodnjega dne!“

Te besede so ga tako osupnile, da je molče vzel moje bukvice s police in mi jih zagnal po mizi. Vzel sem in šel.

V veži sta me že čakali ženski. Marička se je cmihala in me lovila za roko, njena mama me je za suknjo zadrževala, jaz pa sem se njima izvil in šel v gostilno,

mali“, da jima je na cesto pobegnil. In jaz sem ji povedal, kako sem si s poslednjo šibico nažigal „porcelanasto“: da sem obrnil vetru hrbet, potem pa se pozabil zopet naprej obrniti, in sem tako zopet nazaj prišel. To je naredila poslednja žvepljenka!

* * *

Stari Fajfar, bogat mlinar tam ob Sotli, še ni do cela izgovoril zadnjih besed, ko se začno odpirati vrata gostilniške sobe in prikaže se velik sod, ... okolo njega privezan snežno-beli predpasnik, ... nad njim glava ... To ni sod, to je gospa Marina Fajfarova, nekdanja — brihtna Marička!

S komaj znatnimi koraki se približa mizi in ostro pogleda svojega Franča: „Si pa že zopet kaj golomodil!“

„Jaz nič! O letini smo govorili!“

Sicer pa gospa Marina ni zlobna ženska; dober je vsak tolsti človek. Prijazno se obrne k pivcem, požvenklja s ključi, ki so ji viseli ob boku in reče: „Deveta ura bo kmalu!“

„To se pravi: Plačas, pa greš!“ zagodrnja Andraškov Peter. Tudi ostali so bili istega mnjenja in plačali. Vedeli so, da je od nekdanj strogi hišni red tako.

„Pa škatljo šibic mi še dajte“, pravi fant, ki je pil z drugimi vred, „kajti ni dobro, če človeku poide ...“

„Zadnja žvepljenka“ reče gostilničarka, dobrovoljno pogleda svojega moža, ter da fantu škatljo žvepljenk.

Gostje so se namuzali ter se razšli.

Zunaj je nekdo krepko zaukal: „Ju-uuu-huhuhu!“ Najprej rezko in glasno, potem dolgozategnjeno, nazadnje v presledkih vedno bolj tiho, kakor bi se izgubljal jek v daljavi.

Ženitna ponudba.

Novela. — Spisal Starogorski.

Upravnik nekega ljubljanskega dnevnika, gospod Radoslav Leander, je sedel v upravnistvu in pregledoval ravnokar došlo jutranjo pošto. Bili so to po večini inserati in naročniki. Inserate je odbral, da je takoj vpiše, zakaj do desetih morajo biti v stavčevih rokah. Drugo ima čas počakati. Tu je bilo naznanilo o prodaji posestev, kupčija vsake vrste, iskanje služb, priporočanje gostilne in nekaj ženitnih ponudb.

Gospod Radoslav Leander je jel urejevati te inserate po vrsti, meril velikost in pettne vrste, kakor je kdo zahteval, prebiral in popravljal tuintam besedilo brez posebne pozornosti. Navajen je bil že temu tako, da ga niso zanimale niti ženitne ponudbe, kar se bo gotovo cenjenim bralcem in bralkam zdelo malo čudno. Da bi ga ženitne ponudbe ne zanimale? ... In vendar ga niso. Dasi neoženjen, vendar jih je bil že tako navajen, kakor kakega drugega inserata, kjer se govori o kaki prodaji in kupčiji. Pregledal je le, če morda ni kak slovnični pogrešek in na ime, da je vedel vpisati v inseratno knjigo.

Tokrat je bilo pet ženitnih ponudb. Trije gospodje so hrepeneli po zvesti ženski duši in dve dami po ljubečem moškem srcu.

Še zadnjo in konec.

Nastavil je pero v rubriki ime inserenta. Roka mu je omahnila, lice obledelo.

Sklonil se je k pismu in še enkrat počasi prebral ime:

„Ada Pavlič. Trst, Via Acquedotto.“

Kako dolgo je gledal ta podpis, ni vedel niti sam. Vzdrnil se je še le, ko je nekdo trkal na vrata njegove pisarne.

„Prosim.“

Glas je bil trepetajoč, zamolkel.

„Gospod upravnik, prosim za inserate, če jih je kaj. Zadnji čas je!“

Bil je stavec.

Radoslav Leander je pogledal na uro. Četrta na enajst. Kdaj je minil čas?

„Tukaj so. Pravkar sem vam jih mislil poslati v stavnico.“

Stavec je odšel. Radoslav Leander pa je podprl glavo s rokami in pred očmi mu je plavalo še vedno besedilo zadnje ženitne ponudbe:

Gospodičina, 23 let stara, iz boljše hiše se želi v sorho možitve radi premalega znanja seznaniti z boljšim, ne nad 37 let starim gospodom.

Pisma s sliko na upravnistvo tega lista pod „Nada“ do konca tega meseca!“

Težak, bolesten vzdih se je izvil iz Leandrovih prsi.

„Ada? ... Ti? ...“

*

Bilo je pred petimi leti. Mesec maj je razsipal ves svoj naravni čar. Vsak grm, vsako drevo se je odelo v praznično obleko in dehtelo je življenje, brezskrbno in smehljajoče ... Solnce je poljubljalo cvetje, kakor ženin nevesto in njegovi žarki so ogrevali in božali tako prijetno in ljubko, da je vse stvarstvo dehtelo sladke blaženosti in razkošja. Morje je ležalo mirno, kakor bi spavalo, le lahni dihi spavajočega je vznemirjal valčke, ki so bežali po tej gladini, kakor razposajena otročad, ter se obešali na čolne, ki so nalahno pluli po zelenomodri gladini.

(Dalje prihodnjič.)

Angleški kralj na lovu tigrov. Angleški kralj Jurij ni hotel opustiti za časa bivanja v Indiji, da bi ne šel na znamenit lov na tigre. Sprejel je z zadovoljstvom povabilo Napalskega Maharadja, v katerega državi se nahajajo v veliki množini te nevarne pisane mačke — tigri, ki imajo tako moč v šapah, da z enim udarcem usmrte vola, kaj šele človeka. Lahko si mislimo, da se je pri tem kraljevem lovu ukrenilo vse, da se prepreči vsaka nevarnost. Za lov uporabljajo za to dresirane slone, na katerih jahajo ter z varnega sedišča na njih streljajo na zverino. Stojišča lovcev, h katerim so priganjali tigre, so bila postavljena tako visoko, da bi je „gospodarji Džungle“ (kakor tam imenujejo tigre) komaj v silovitem skoku preskočili. V bližini kralja so bili najboljši angleški in indijski strelci. Vsekakor je bil lov zelo razburljiv, in kralj sam je usmrtil štiri tigre, katerih krasne kože se bodo razpostavile v londonski kraljevi palači. Naša slika nam kaže slone, na katerih so priganjali tigre in celo vrsto ustreljenih tigrov in druge divjačine.

Oče in osem sinov. Redke so rodbine, ki bi se lahko ponašale z visoko starostjo roditeljev, a še redkeje so, ki bi lahko ponosno rekle: To so moji potomci, vsi zdravi in čvrsti. Današnja slika nam kaže rodbino Štolfa iz Sežane na Primorskem z očetom Valentinom, starim 86 let in osmero njegovih sinov. Oče Valentin Štolfa je znan daleč okrog kot trgovec ter je splošno priljubljen. Začel je z malim in se povzpел do veleposestnika. Z ženo Katarino sta vzgojila osem sinov in tri hčerke,

Valentin Štolfa v Sežani in njegovih osem sinov, ki so bili vsi vojaki.

mogla obhajati ne le zlato temveč tudi demantno poroko.

Mlad hrvatski skladatelj. Dne 8. t. m. so priredili člani „Braća hrvatskoga zmaja“ svojemu velezaslužnemu skladatelju Ivanu pl. Zajcu k njegovi 80letnici svečan večer, katerega so se udeležili mnogobrojni odlični gostje iz vseh meščanskih krogov mesta Zagreba.

Na tem večeru je nastopil prvič v javnosti Zajčev učenec, g. Božidar Širola, sin hrvatskega učitelja in književnika g. Stj. Širole — s svojo moderno in lepo skladbo: overtura „Novla od Stanca“. Overturo je izvajal popolni orkester izborne domobranske godbe pod osebnim vodstvom kapelnika g. Ivana Muhvića. Skladba je že pri prvih akordih osvojila občinstvo, ki je mladega skladatelja burno pozdravilo in mu poklonilo lorovov venec.

Vsi zagrebški časopisi so se pohvalno izrazili o mladem skladatelju. Pokazal je, da je izboren talent in sijajno bodočnost. I njegov učitelj skladatelj Zajc sam je ponosen nanj.

Gosp. Božidar Širola, katerega sliko prinašamo, je prijatelj našega lista. Rojen je v hrvatskem Žakanju (kraj Metlika), kjer je bil njegov oče več let učitelj. Gimnazijo je dokončal z odličnim uspehom v Karlovcu in Zagrebu in študira sedaj zadnje leto na modroslovni fakulteti zagrebske univerze kot odlični dijak ter se poda potem v Monakovo.

Glasbe se je jel učiti že v ljudski šoli, in nato je s prirojeno nadarjenostjo in marljivostjo nadaljeval svoj pouk, dokler se ni pod slavnim maestrom Zajcem povzpел do glasbenika in skladatelja. Mladi umetnik ima že veliko skladb še neobjavljenih, med njimi tudi veliko kantato „Krst pri Savici“ našega Prešerna, zloženo za solo, zbor in veliki orkester in opere „Kri- jer“ in „Bijeg“, lepe pesmi „Mrazove se- strice“, simfonije itd. Kot diletant ni hotel v javnost, nego čaka trenutka, da se lahko predstavi kot umetnik. Tudi mi se vese- limo sijajnega uspeha g. Božidara Širole, ki ga je dosegel 8. t. m., ker tudi nas Slovence srčno veseli vsak napredek milih bratov Hrvatov.

Štirideset let stavec. Redko slavlje je praznoval Ivan Teršelič svojo štiride- setletnico kot stavec. Rojen je bil l. 1847. v Veliki Dolini na Dolenjskem. Oče je bil učitelj in pozneje nadučitelj v Čatežu. Umrl je šele pred dvema letoma star 90 let. Slavljene se je učil tiskarske obrti v Za-

grebu in je imel pozneje pri ustanovitvi tiskarskega strokovnega društva velike ne- prilike in sitnosti od oblasti. Služboval je kot stavec še v Sisku in Mariboru. Leta 1872. je vstopil v tiskarno „Družbe sv. Mohorja“ v Celovcu, kjer je še danes. Akoravno sta ga sluh in vid že nekoliko zapustila, vendar je še čil in krepak in izvršuje svoj poklic v občno zadovoljnost.

Na čast jubilarju se je zbralo tehnično osebje in uradništvo „Družbe sv. Mohorja“ v mali dvorani hotela Trabesinger. „Družba“ mu je pri tej priliki poklonila večji denarni znesek, osebje pa mu je izročilo dragoceno darilo v spomin na redko slavlje štirideset- letnice.

Brat Martin. V ormoški čitalnici se je vprizorila v nedeljo 21. januarja t. l. igra „Brat Martin“. Dasi v majhni dvorani

Mlad hrvatski skladatelj Božidar Širola v Zagrebu.

100 let stara praprababica Alojzija Kertu pestuje svojo pol leta staro prapravnukinjo Hilarijco Zorn v Gorici. (Besedilo glej v prejšnji številki.)

od katerih so omožene že vse tri. Sinovi, ki so bili vsi vojaki s prilično 20 let skupne aktivne službe, so že tudi vsi samostojni gospodarji. Najstarejši, Ivan, je prevzel očetov posel kot trgovec in gospodar na starem domovju v Sežani. Drugi sin pa je prevzel manjšo trgovino na novem domu ob postaji v Sežani. Tretji je kavarnar in restavrat, četrti je trgovec z mešanim blagom in župan sežanski. Dva sta v Trstu v prosti luki, eden pri južni železnici v Divači in najmlajši davčni kontrolor v Se- žani. Vsi pa so vrli, zavedni Slovenci.

Če ohrani usoda do februarja 1913 pri življenju očeta Valentina in mater Katarino, bodeta obhajala zlato poroko. Vrlima slovenskima staršema kličemo: Bog ju ohrani čila in zdrava mnogo let, da bodeta

in na tesnem odru je dosegla vendar jako povoljen uspeh; posamezne vloge so bile namreč zelo srečno razdeljene. Prinašamo sliko g. Dom. Serajnika v naslovni in glavni vlogi. Enakega igralca, ki bi brez umetnih sredstev tako izvrstno zadel značaj redovnika i po zunanosti i nastopu,

Brat „Martin“ v Ormožu: Igralke in igralci.

bi bilo gotovo težko najti tudi na večjih odrih. Druga slika nam kaže vse igralke in igralce te igre.

Slovenski drvarji v Ameriki. Iz Tacoma Wasch v Ameriki nam je poslal naš rojak Ivan Udovič sliko, ki jo priobčujemo. V severo-zapadnih gozdovih Unije dela mnogo Slovencev in na sliki, ki jo priobčujemo so delavci vsi Slovenci. S slike lahko razvidijo čitatelji, kako velikanska drevesa še rastejo tam in kako težavno je delo američanskih drvarjev, ki podirajo sto- in stoletna drevesa.

Pustni orači. Minil je Pust, ta čas presneti, kakor je rekel pesnik Prešeren in z njim vrvenje. V slovo prinašamo danes sliko „Pustnih oračev“. Orači so skoraj povsod na Štajerskem običajne pustne maskare. Izposodijo si od deklet krasne svilene robce, ki si jih navežejo na hrbet, prsa, roke in ledja. Vsa skupina je jako slikovita. Kakor drugi narodni običaji, izginja čedalje bolj tudi „fašenkovanje“ in le tuintam se še dobi par dobrovoljnejšev, ki se našemijo sebi in drugim v zabavo. Fantje se vprežejo našemljeni v pljug ter gredo po vasi od hiše do hiše orat za „debelo repo“, kakor pravijo. Pri tem delu vriskajo in pokajo z bičem. Dva druga pa imata jerbace in pobirata „plačilo“ za orače. Radodarne gospodinje dajejo krape, klobase, slanino, jajca in druge take reči, s čimer si potem skupno naredijo pojedino, ali pa prodajo. Ponekod so še ti „Pustni orači“ tako v navadi, da bi se čutili gospodarji in gospodinje razžaljeni, ako bi šli „orači“ mimo njihovega doma. Naša slika nam kaže „Pustne orače od Sv. Barbare v Halozah na Štajerskem.“

Beneški Slovenci. „Slovenski Ilustrovani Tednik“ hoče seznaniti svoje čitatelje tudi s Slovenci izven avstro-ogrške države, ki se nahajajo v Lombardiji, sedanji italijanski pokrajini. Dobili smo od tam nekaj slik, katere bomo priobčili. V Videmski okraj (provinca di Udine) spadajo Slovenci iz Režije in tvorijo samostojno občino (comune di Resia), ki je razdeljena v štiri podobčine: Bilo (S. Giorgio), Njiva, Osojani (Oseacco) in Sölbica (Stolvizza).

Režijanci so bistroumni in jako samozavestni. Ponosni so tudi, če se kdo zana za nje in za njihovo deželo. Beneški Slovenci ljubijo svoj jezik in zelo radi poudarjajo: „My nysömö Laške, my sömö Slavinske, Rozojanuvi!“

Šole, katere ima vsaka podobčina eno, so priproste, triletne ljudske šole z izključno

laškim učnim jezikom. A vkljub temu Režije ne bodo poitalijančili, zakaj Režijan preveč ljubi svojo govorico in je ne opusti.

Brat „Martin“ v Ormožu: Učitelj D. Serajnik kot brat Martin.

Zastave kitajske republike. Kitajska republika je zunanjim državam naznanila svoje nove uradne zastave. Narodni prapor ima pet prog rdeče, rumene, modre,

bele in črne zastave, ki označujejo petero na Kitajskem živečih plemen. Zastava armade je rdeča in ima v sredini zvezdo z devetimi žarki, ki nosijo na koncu rdeče kroglice. Mornariška zastava je tudi rdeča, v gornjem notranjem kotu pa ima modro zvezdo na belem polju.

Cenjenim naročnikom.

Zgodi se, da ta ali oni naročnik ne dobi kate številke našega lista. Prosim, da se raditega ne razjezi, nego naj reklamira. Reklamacije so poštnine proste in mu torej treba zaplatiti samo na kos papirja naš naslov in katere številke ni prejel. Mi mu takoj določimo zahtevano številko. Ni pa vedno naša krivda, če naročnik ne prejme te ali one številke, zakaj mi odpošljemo vse vedno in redno. Največkrat je krivda na pošti, ali pa kdo drugi vzame list in ga ne odda naslovljencu.

Letos se je število naših naročnikov več kot podvojilo, kar je posebna zasluga naših prijateljev in poverjenikov, katerim izrekamo tem potom našo iskreno zahvalo. Gotovi smo, da se to število še pomnoži, da bo list lahko vršil stavljen nalog in se povečal.

Pri tolikem številu novih naslovov se pa prav lahko zgodi, da dobiva kdo po dva lista. Prosim, da nam enega vrne z opombo: „Imam že en izvod!“ Nove in stare naročnike prosimo, da z vpošiljavo naročnine ne odlašajo, ko jim ista poteče, temveč da jo nemudoma obnovijo. S tem nam prihranijo mnogo dela in sitnosti. Kdor ne obnovi naročnine pravočasno, mu bomo brez vsakega obzira ali je Peter ali Pavel ustavili list. Imamo dovolj bridkih izkušenj v tem oziru. So ljudje, ki imajo celo narodnost v zakupu, ki si dajejo pošiljati list in če se jih „drznemo“ opomniti na njih dolžnost, pa je zamera na vseh koncih in krajih. Ker je pa boljša prva zamera nego druga in da se obvarujemo škode, bomo ustavili list vsakomur, ki ga ne plača ali ki ne obnovi naročnine pravočasno. Poglejte nemške, laške i. dr. liste, bodisi delavec ali minister, kmet ali meščan, vsak mora plačati list in če ne obnovi naročnine pravočasno, se mu brez obzira — in če je tudi dostojanstvenik ali minister — ustavi list, in nikdo se ne čuti radi tega užaljenega. Mi bi pa pri naših bornih slovenskih razmerah morali imeti najmanj kakega Rothschilda, da bi nas zalagal s cvenkom če bi hoteli izhajati. Ker pa nimamo ni Rothschilda in nikogar, ki bi nam dajal le vinar podpore, moramo pač zahtevati od naročnikov, da izpolnjujejo točno svojo plačilno dolžnost. Prosim, da tudi, naj vsakdo, kdor je naročil list, ali obnovil naročnino napiše svoj natančen naslov in pripomni ali je nov ali star naročnik. Dobili smo nekaj naročnikov s površnimi naslovi in jim pošta lista ne more dostavljati. Prosim, jih, da nam vpošljejo natančen naslov. Če se komu izgubi kaka priloga romana, mu je radovoljno brezplačno določimo, da bo imel ves roman skupaj.

Ker sedaj urejamo vse naslove, ter jih bomo dali potem razmnožiti, da jih bomo imeli za celo leto, prosimo vljudno vse, da pogledate sedaj in prihodnjič ovitke, in če opazite v svojem naslovu kak pogrešek, da nam to nemudoma javite, da se še pravočasno popravi.

Odveč je, da bi vnovič klicali: širite naš list; vzamite ga v roke in uverjeni smo, da ga ne odložite, da bi ne sklenili, da si ga naročite ali ob-

Pustni orači pri Sv. Barbari v Halozah na Štajerskem.

Zavžijte, ako ste nahodni, hripavi, zaslezeni in če težko dihate, Fellerjev fluid z znamko „Elsa fluid“. Mi smo se sami prepričali pri prsni, vratni, boleznih itd., o njegovem zdravilnem, kašelj lajšajočem učinku. Dvanajstotnica za poskušnjo K 5.—, 2 tucata K 8'60 franko. Izdeluje le lekarnar E. V. Feller v Stubici šte. 280 (Hrvatsko).

novite naročnino. „Slovenski Ilustrovani Tednik“ je del naše prosvete in komur je mar probuja slovenskega naroda in povzdiga njegove kulture, ta bo podpiral in širil naš list. In z zavestjo, da delamo za svoj narod in njega dobrobit idimo na delo kot bratje in prijatelji, na delo za razširjanje „Slov. Ilustr. Tednika“.

NOVICE.

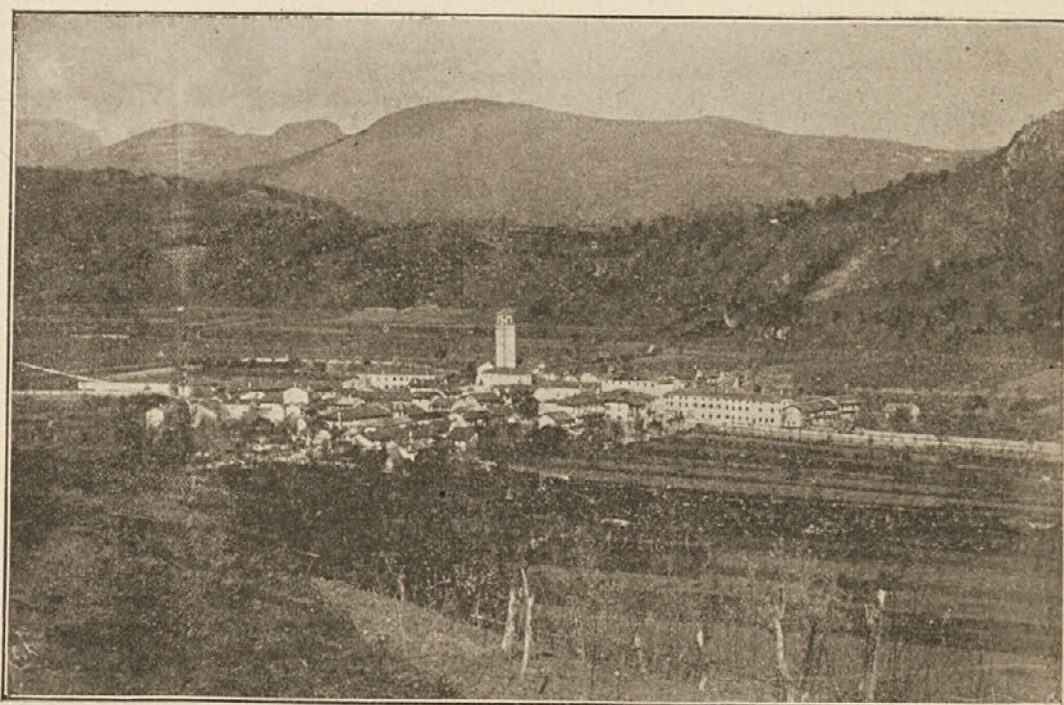
Zračno brodovje. — Francija bo imela najbrže v kratkem času že silno zračno brodovje. O koristi aviatike je predaval na pariški Sorboni častnik, ki je pozival Francoze, naj prispevajo za zračno brodovje. Nekaj tisoč ljudi je bilo navzočih. Hrupno so odobraval njegove besede: nabrali so hitro 3000 frankov, fabrikant Michelin pa je podpisal 100.000 frankov za zračno brodovje. — Tudi Nemčija hoče imeti kar največ aeroplanov in vodljivih zrakoplovov. V Nemčiji že fantazirajo, kako polete s temi zračnimi ladjami nad Pariz ter ga uničijo.

40 let stavec: Ivan Teršelič v Mohorjevi tiskarni v Celovcu.

Vojaštvo na Primorskem. Prihodnji mesec zapusti 19. pešpolk Dunaj ter se nastani v Sežani, Tolminu in Kobaridu in sicer v vsakem kraju po en bataljon. Štab pešpolka pride skoro gotovo v Tolmin, kamor pride novo brigadno poveljništvo. — Nekaj topov, vojaških voz in vojaštva je že došlo v Vipavo.

Madžarske šole na Hrvatskem. Do leta 1890 je bilo na Hrvatskem samo 6 madžarskih šol, in sicer ena javna in pet zasebnih. Danes jih je že 70. Vzdržuje jih ravnateljstvo ogrskih državnih železnic in šolska družba „Julian“ (ogrski šulferajn). S posebno silo so se vrgli Madžari na Slavonijo, katero sma-

Iz Beneške Slovenije: Moznica.

trajo za del Ogrske. — Ogrji in Nemci so enaki.

Grozen zločin pri poroki. Iz Madrida poročajo, da je tovarniški delavec Diario Perez napadel neko nevesto, ki je ravno po poroki zapuščala z ženinom cerkev, ter ji z nožem prerezal vrat, tako, da ji je skoro popolnoma odrezal glavo od trupla. Nevesta se je zgrudila na licu mesta mrtva na tla.

Vojaški nabori. Ker so vojaški nabori, kakor smo že poročali, preloženi na nedoločen čas, se bodo vršili meseca marca in aprila prostovoljni vojaški nabori za tiste mladeniče, ki pozneje ne bi imeli časa, iti k naboru. Dotični se naj zglasijo pri svojih občinskih uradih.

Zaklad v puškini cevi. Neki pariški stariinar je prodal nekemu nabiratelju starin staro arabsko puško. Ko je kupec pregledal puškino cev, je opazil, da je začepljena. Odprl je previdno cev in našel v njej kožnat mošnjček, v katerem je bilo 243 dragocenih briljantov (dragih kamnov) in bisernih zrn. Med stariinarjem in kupcem je nastal prepir, ker je kupec trdil, da je on s puško kupil tudi dragocenosti, za katere ni vedel ne on, ne stariinar. Zaradi tega so dragocenosti shranili pri sodniji, ki odloči, na čigavi strani je pravica.

Velikanske povodnji so imeli ta teden na Portugalskem. Iz vseh strani države prihajajo strašna poročila. Cele vasi, cela mesta so bila pod vodo, železnice in mostovi so razdejani. V pokrajini Guadiana je 50.000 ljudi brez strehe in škodo cenijo na 20 milijonov kron.

Umor priznal po dvanajstih letih. V Buzetu v Istri je pred dvanajstimi leti izginila kmetica Burzič. Njenega moža so takrat zaprli, pa so ga zaradi pomanjkanja dokazov izpustili. Sedaj se je javil sam in priznal, da

je pred dvanajstimi leti v bližnjem gozdu svojo ženo s koso razkosal na drobne kose.

Opozarjamo še enkrat na krasno Ganglovo knjigo **Beli rojaki**, ki bi si jo naj nabavil vsak ljubitelj lepe slovenske knjige, zlasti bi pa naj „Beli rojaki“ ne manjkali v nobeni knjižnici. Knjiga se odlikuje po izborni vsebini in krasnem jeziku ter se dobiva po vseh knjigarnah ali pa naravnost v Učiteljski tiskarni v Ljubljani.

Miklova Zala. To narodno igro uprizori v nedeljo 25. t. m. slov. kršč. soc. delavsko

Bulgarski princ Boris, rojen 31. januarja 1894, proglašen za polnoletnega 31. januarja 1912.

Če hočeš kaj zanimivega čitati tedaj pojdi po
2. snopič (1. se dobi zastoj) Doylovih detektivskih povesti

SHERLOCK HOLMESA

ter se naroči na nadaljnje **Kje?** Pri tvrdki Kleinmayr & Bamberg v Ljubljani ali pa v drugih knjigarnah.

Slovenski drvarji v Tacoma Wasch v Severni Ameriki.

društvo v Celovcu pri Trabesingerju. Začetek ob 4. uri popoldne.

534 potomcev je zapustila. V Spring Valley, Utah je 5. febr. umrla Mrs. Silvia A. Sandford v starosti 97 let, ki ni zapustila nič manj kakor 534 potomcev, ki se razdelijo na pet generacij. Mrs. Sandford je bila rojena v državi Vermont, toda že v mladih letih je prestopila k mormonstvu, ter se preselila leta 1848 v Utah. Podarila je osim otrokom življenje.

Gorenjska knjižnica. Izdaja tiskovno društvo v Kranju. I. zvezek vsebuje: Kukmanova pesem. Božič v Bosni. Prosjak Martin. Kako si je Špančev Janez izbral nevesto. Friderik II., grof celjski, na Gorenjskem. — Cena I. zvezku 30 h.

V Združenih državah je 200 milijonov konj, goveje živine, drobnice in prašičev v skupni vrednosti 5.000 milijonov dolarjev.

Slike iz revolucije. Ruski spisal M. Arčibašev. Poslovenil A. Melik. Ta 166 strani

broječa knjiga vsebuje 4 slike in sicer: Sence Jutra. Krvava lisa. Na belem snegu. Na vasi. Cena 1'60 K, s poštnino 20 h več. Priporočamo.

Židje. Ruski general Martinov je izdal knjigo o rusko-japonski vojni. V tej knjigi popisuje tudi vzroke, zakaj so bili Rusi v Mandžuriji tepeni. Martinov pravi, da so se slabo izkazali Židje, ker so to telesno slabotni in skrajno bojazljivi ljudje. Polki, v katerih so bili Židje, so bili najbolj demoralizirani. Težko je bilo Žide dobiti že na vojsko. Od 59.262 pozvanih jih je prišlo samo 21.371. Drugi so pobegnili, ali pa sami sebe pokvarili. V bitkah so se radi potuhneli in izmuznili ter nalašč si napravljali bolezen, da niso stali nikdar v fronti.

Pes pomagač gasilcev. V Novem Jorku ima požarna bramba izvežbanega psa, ki zna plezati po lestvi. Pri nekem požaru je načelnik gasilcev ukazal psu, da naj pleza kvišku. Splezal je po lestvi v tretje nadstropje in tam našel tri gasilce od dima omamljene. Skočil je k oknu in začel močno lajati. Gasilci so šli za njim gori in so srečno rešili svoje tri tovariše. Pes je pa dobil za plačilo klobaso.

Popravek. V zadnji številki je podpis slike: Negova pri Slov. goricah, moralo bi pa biti „Negova v Slov. goricah“. — V 4. številki je pri oglasu „Vaše zdravje do sežete z rabo „Elsafluida“, ki ga izdeluje lekarnar E. V. Feller v Stubici, Elza trg 280, pomotoma izostalo število 280, kar s tem popravljamo ter prosimo cenjene čitatelje, da pri naročitvi „Elsafluida“, zapišejo razločno Feller v Stubici, Elza trg 280, če hočete, da boste hitro in dobro postreženi.

Neizogibna potreba je postala slovenskim gospodinjam Kolinska kavna primes. Kajti samo s tem kavnim pridatkom napravijo lahko dobro kavo, ki gre vsakemu v slast in jo vsak najraje pije. To pa zato, ker

Teodor Korn

poprej

Henrik Korn

pokrivalec streh in klepar, vpeljalec strelovodov ter instalater vodovodov LJUBLJANA, Poljanska cesta 8

priporoča se p. n. občinstvu za izvrševanje vsakršnih kleparskih del ter pokrivanje streh z angleškim, francoškim in tuzemskim škrljem, z asbest-cementnim škrljem (Eternit) patent Hatschek, z izbočeno in ploščnato opeko, lesno-cementno in strešno opeko. Vsa stavbinska in galanterijska, kleparska dela v priznani solidni izvršitvi. — Poprave točno in ceno. Proračuni brezplačno in poštne prosto. — Kuhinjska oprema. Hišna oprava.

Anton Presker, krojač,

Ljubljana, Sv. Petra c. 16

priporoča svojo

veliko zalogo gotovih oblek za gospode in dečke, jopic in plaščev za gospe, nepremočljivih havelokov itd. itd.

Obleke po meri se po najnovejših vzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

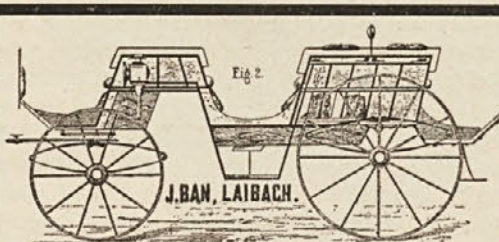
JOSIP REBEK, Ljubljana

Frančevo nabrežje šteč. 9

stavbeni in umetni ključavničar.

Priporoča slav. občinstvu svojo dobro urejeno ključarsko delavnico, za napravo vsa v njegovo stroko spadajoča dela. Kot napravo vrtnih in nagrobnih ograj, stopnic, balkonov, štedilnikov itd., kakor tudi različna popravila.

Solidna in točna postrežba. Cene nizke.

J. BAN, Ljubljana

Poljanska cesta šteč. 37.

Izdelovalec vozov, zaloga in poprava avtomobilov ter raznih že tudi rabljenih voz po najnižjih cenah. :

Fotografični posnetki

vsake vrste.

Osebni, skupinski, hišni, športni in prostosvetlobni posnetki.

Najfin. izpeljava pri skrajno nizkih cenah priporoča

F. DOXIE, fotograf, Ljubljana

Poljanska cesta 12.

Gostilna in špicerijska trgovina se da takoj

na račun

v Podutiku št. 26 pri Ljubljani. — Več se izve: Zapuže št. 14, pošta št. Vid pri Ljubljani.

Kdor se hoče

bolečin v pljučih, vratu in goltancu, če so še tako trdovratne ali pa astme, če je še tako stara in se zdi neozdravljiva, rešiti enkrat za vselej, naj se obrne na A. Wolffsky, Berlin N., Weissenburgerstr. 79. Tisoče zahvalnih pisem. Brošura zastoj.

Zastonj

je dvajset oralov zemljišča prve vrste, vse okrog poslopja. Kdo kupi gosposko hišo, marof, hišo, hleve korolec, živino in veliko drugih reči, v vrednosti 40.000 kron. Po vrhu pa dam še 6 njiv, lep gozd, 2 vinograde, travnike in velik zadonosnik. Vse to je 10 minut od trga in na najlepšem prostoru. Prodajam vse skupa ali pozamezno.

Ferd. Polegek, posestnik pri Konjicah (Štajersko).

Stalni krajevni agenti

zmožni nemščine se sprejmejo ali pa nastavijo s stalno plačo za prodajanje dovoljenih srečk v Avstro-Ogrski. Ponudbe pod „Merkur“, Brno, Neugasse 20.

F. K. Kaiser

puškar v Ljubljani, Šelenburgova ulica št. 6, priporoča svojo bogato zalogo raznovrstnih pušk in samokresov, lovskih potrebščin, vseh del koles (biciklov) kakor tudi nmetalni oženj po najnižjih cenah. Popravila pušk, samokresov in biciklov točno in solidno. Conovnik zastoj in poštne prosto.

Moji gramofoni in godbeni automati so vendar le najboljše.

A. Rasberger, Ljubljana, Sodna ul. 5. Prva in največja zaloga gramofonov, avtomatov, plošč, šivank itd.

Mazilo za lase

napravi gospa Ana Križaj v Spod. Šiški 222 pri Ljubljani. V treh tednih zrastejo najlepši lasje. Steklenica po 2 K in po 3 K. Pošilja se tudi po pošti. Izborno sredstvo za rast las.

Pozor! Pozor! Drože — Presgerm.

Cene po dogovoru, večja naročila imajo še za celo leto dopust. — Naročila od 4 kg pošiljam franko. Pričakuje cenj naročil beležim z odl. sploštv

Maks Zaloker

Prva ljubljanska tovarna drož v lastni hiši Rečna ulica šteč. 5 in Kladezna ulica šteč. 17.

je kolinska kavna primes najboljši kavni pridelek in daje kavi najizbornejše lastnosti. — Kolinska kavna primes je obenem tudi edino pristno domače blago te vrste in jo tudi iz tega vzroka slovenske gospodinje najraje kupujejo. — Mi izborna domača Kolinska kavna primes toplo priporočamo vsem onim slovenskim gospodinjam, ki je morda še niso poizkusile. Onim, ki jo že rabijo, nam je ni treba še posebej priporočati.

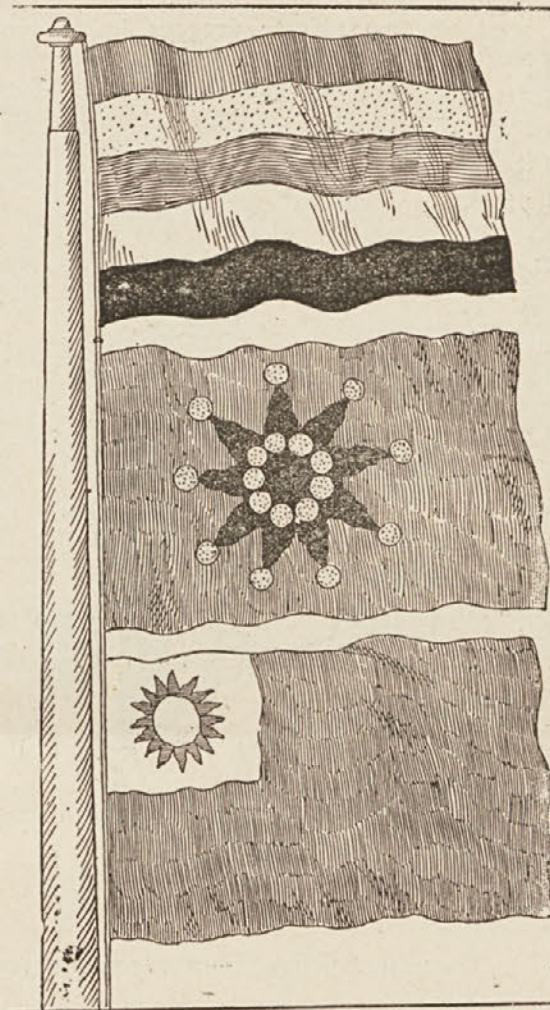
Na ženitovanjskem potovanju. On: tako te imam rad, draga ženica moja. — Ona: Veš, dragec, ljudje pa vendarle govorijo, da si me vzel le radi mojih dveh milijonov. — On: Ženkica draga, prisegam ti, da bi te bil vzel tudi, če bi imela le samo en milijon.

Pameten sluga. Poročnik: Moja nevesta je bila tukaj. Kdaj pa? — Sluga: Baš ko je bil pismonoša tukaj. — Poročnik (v zadregi, ko vidi na mizi cel kup tirjatev, ki jih je bil prinesel pismonoša): Tristo medvedov — in videla je ta kup tirjatev! Ali se je čudila, koliko pisem dobivam. — Sluga: Brez skrbi bodite, gospod poročnik, da bi vam prihranil zadrego, da bi nevesta vedela, da imate toliko dolgov, sem ji dejal, da so to le vse — ljubimska pisma.

Zaračunil se je. Krojač: Presneto! Menil sem, da bo ostalo od tega blaga vsaj še za hlačice mojemu sinu, zdaj je še pa za gospodovo obleko premalo. — Tovariš: Boš pa drugičkrat sinčku hlače naredil, če si se sedaj zaračunil in je blaga premalo. — Krojač: A kaj, ko sem pa sinčku že hlače napravil.

Praktična soproga. On: Kaj ti naj darujem za god, dragica? — Ona: Ne bodi vendar tako radoveden — prihodnji teden ti že predložim račun.

Pomagaj si je. Redar (stopi pred kole-sarja): Stojte, vi nimate ne svetilke in ne številke. Zapisati Vas moram. Kako se pišete? — Kolesar (postoji): To Vam že povem. Sicer pa lahko tako tudi zveste, ker sta me

Zastave kitajske republike: Zgornja je petbarvna (rdeče, rumeno, modro, belo in črno) narodna zastava; srednja je zastava vojske (rdeča, ki ima v sredi zvezdo z devetimi žarki) in spodnja je zastava mornarice (rdeča z modro zvezdo na belem polju v gornjem notranjem kotu).

ravnokar že dva redarja zapisala. Pišem se... — Redar: No, potem pa ni treba. Že zvem vaše ime. — Kolesar (ko se odpelje): „Dobro sem se zmazal, pomagati si mora človek znati“.

Premeten možakar. Gost natakari: Danes sem moral svoji ženi obljubiti, da bom po drugem vrčku piva takoj domov prišel. Rezika prinesite mi torej najprej deseti vrček, potem devetega, potem osmega itd. in pri drugem me spomnite, da bom šel domov. Prvega bom pa jutri spil.

Človeškemu blagoru je poklonjen lekar-narja A. Thierryev balsam in centifolijsko mazilo. Številno zahvalnih pisem priča o svetovnem uspehu. Obe svetovno znani, neprekosljivi sredstvi v zdravilni moči, ki se nikoli ne pokvarita, imata vedno uspeh in pomagata povsod. Vsaka hiša naj ima ti svetovnoznani domači zdravili in vse ponaredbe se naj odklanjajo, ker so brez učinka in celo kaznjive. Thierryev balsam 12 majhnih ali 6 večjih steklenic stane 5 K 60 v in Thierryevo centifolijsko mazilo 2 škatljici 3 K 60 v. Dobe se pristne le v lekarni angela variha A. Thierry v Pregradu pri Rogatecu.

Zadnje poročilo umirajočega. Turški listi poročajo o junaškem činu mladega turškega oficirja, ki se je dogodil v bojih pri Darni. Poročnik Ibrahim bej je dobil namreč povelje, prinesiti važno poročilo z ene operacijske točke na drugo. Ker je bilo poročilo velike važnosti in nujno, je hotel častnik skrajšati svojo pot, pri čemer pa je prišel v bližino sovražnih čet. Nek sprednji italijanski kavalerski oddelki so opazili turškega častnika in ga pričeli zasledovati. Šlo je za življenje in smrt. Poročnik Ibrahim bej je naganjal svojega konja k skrajnosti in posrečilo se je obema, da sta prišla krvaveča iz številnih ran v tabor Enver beja, kjer je z zadnjo kretnjo izročil važno poročilo. Nato se je mladi junak zgrudil s konja v roke okolo sto-

Ne kupujte drugega zoper

kašelj

hripavost, katare, zasliženje in dušljivi kašelj, kakor fino okusne

Kaiserjeve prsne karamele

s „tremi jelkami“. 5900 notarsko poverjenih izpričeval, zdravnikov in privatnikov, gotov uspeh. — Zavoj 20 in 40 vin. Škatljce 60 vin. se dobiva v vseh lekarnah in mirodilnicah.

To že veste?!

Viktorija Sterniša

— Jurčičev trg št. 3 —

ima v zalogi najboljše kakovosti obuval vseh vrst.
Import. Eksport.

Bujno polnost-krasno oprsje

doseže vsaka slabotna dama v treh tednih. Učinek zjamčen. Neštevilni zahvalni in priznalni dopisi zdravnikov in dam so na razpolago. Uspeh se vidi že v 6 dneh. Edino krepčilno in osvežujoče sredstvo. Cena steklenice univerzalnega sredstva Et-Admille z navodilom 5 K. K temu posebni kremni izvleček „Vladiceo“ 2 K. Prodaja in razpošilja edino ord. kosm. laboratorij

P. Havelka, Praga-Vršovice št. 752.

Istotam se dobi „Rossin“ rožnato ličilo, 1 K 50 v; „Rossin“, tekoči puder, bel, rožnat ali krem, steklenica 2 K; „Rossin“, puder v prašku, bel, rožnat ali krem 1 K.

Naravna vina

bela in rdeča 50–56 K, rizling 60 K, pristna slivovka in tropinovec K 120— za 100 litrov prodaja

Josip Kravagna,
v Ptuj.

Josip Grogorin.
Krojačnica

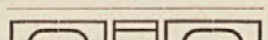
prve vrste za gospode in dame se nahaja na Dunajski cesti 20., nasproti kavarne „Evrope“. Tramvajska postaja. — Zaloga inozemskega in tuzemskega blaga. — Cene solidne. Postrežba točna.

Z odličnim spoštovanjem
Josip Gregorin
krojač.

Ludovika Jarz

Erjavčeva ces. 2. delikatesna trgovina in :: zajtrkovalnica ::

se priporoča cenjenemu občinstvu.

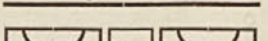

V. Plachota

civilni in vojaški krojač
Vegova ulica št. 2

priporoča se slav. občinstvu za obilna naročila. Postrežba solidna in točna.

Cene jako zmerne.

Stare dobro ohranjene in nove SODE

v vsaki množini in vsake velikosti po najnižji ceni priporoča **I. Buggenig**, sodarski mojster
Ljubljana, Cesta na Rudolfovo železnico.
Postrežba točna in solidna.

Hotel Tratnik Zlata kaplja v Ljubljani Sv. Petra cesta št. 27.

Zračne sobe — izborna vino — fina kuhinja. Nizke cene. Dobra postrežba.

Novo ustanovljena slovenska godba

pod spretnim vodstvom g. J. Berločnika se slav. p. n. občinstvu vljudo priporoča. Vprašanja pismeno ali ustmeno na g. Antona Hladina, Lillenberg 26, Parjavar pri Velenju.

Krasna vila

v prijetnem kraju na slov. Štajerskem z vinogradom, gozdovi, njivami in sadonosnikom se proda Primerna je posebno za letovišcarje ali penzioniste. — Cetr ure od zdravilišča in kolodvora.

Kavarna Slovenski časopisi

Vačlavske namēsti

Kdor si ogleda najlepše, zgodovinsko slovensko mesto: **PRAGO** naj zlato prenočuje

v hotelu Zlata Husa

100 najmodernejše komfortovanih sob

Telef. inter. 1277.

HOTELIR ALOJZ JUNGER.

Lastnik palače Vacl. Klofač, državni poslanec.

ječih vojakov ter izdihnil. Ta junaški čin je menda pripomogel k zmagi Turkov pri Dorni, ker je omenjeno poročilo odkrilo četam Enver beja namero Italijanov, napasti Turke za hrbtom.

Pozor! Čitajte! Pozor!

Vse cenjene čitatelje prosimo, da se pri nakupovanju v prvi vrsti ozirajo na tvrdke, ki inserirajo v „Slov. Ilustrovanem Tedniku“. Prosimo pa tudi, da se pri nakupovanju sklicujete na „Slov. Ilustrovani Tednik“ n. pr.: „Čital(a) sem Vaš oglas v „S. I. T.“ ter prosim, da mi pošljete...“ ali: „Ker inserirate v „S. I. T.“ naročam...“ ali: „Z ozirom na Vaš inserat v S. I. T.“ prosim, da mi pošljete svoj cenik“, itd.

Če se sklicujete na „S. I. T.“ koristi to Vam, ker Vam bo tvrdka hitreje in bolje postregla, ker vidi, da ima opraviti z zavednim naročnikom. Če se sklicujete pri naročilu na oglas v S. I. T. imate pa tudi pravico, da se, ako Vam tvrdka ne postreže dobro, pritožite pri nas. Oglase (inserterate) tvrdk, ki ne postopajo reelno, bomo pa brezobzirno ne le izpustili temveč bomo jim tudi stopili na prste. — „S. I. T.“ je tako razširjen in ima že toliko naročnikov in oglasov, da lahko tudi izbira oglase, kar bo odsej tudi delal. Priobčevali bomo oglase (inserterate) le takih tvrdk, ki so res vredne priporočila. In v Vašo korist, cenjeni bralci, je torej, da kupujete v prvi vrsti pri tvrdkah, ki inserirajo v S. I. T. in da se pri nakupovanju ali naročevanju sklicujete na S. I. T. — S tem pa seve koristite tudi S. I. T., ker bodo inserenti videli, da imajo oglasi v njem uspeh ter bodo raje inserirali. In tako pridobimo čedalje več in sicer dobrih inseratov, da bomo mogli list povečati, kar bo cenjenim čitateljem gotovo prav. Torej prosimo, ozirajte se pri nakupovanju v prvi vrsti na tvrdke, ki inserirajo v S. I. T. ter se v svojo in našo korist sklicujete na naš list!

Blagoslov tripolitanske pustolovščine. Za tripolitansko vojno navdušeni italijanski kapitalistični in meščanski listi pišejo med drugim: „Sicilski kmetje bodo prvi uživali blagoslov nove kolonije“. V socialističnem humoristično-satiričnem listu „L' Asinu“ osvetljuje stavek Camilo Prampolini z naslednjim razgovorom med Arabcem in italijanskim vojakom. Arabec: „Zakaj ste prišli v našo deželo in ste prinesli s sabo smrt in opustošenje? Kaj smo vam storili hudega?“ Vojak: „Prišli smo, da poiščemo nove zemlje“. Arabec: „Ali vam nič več ne zadostuje zemlja vaše domovine?“ Vojak: „Zemlja pri nas doma... Ta... ta ni naša. Ta je vsa last naših visokih gospodov, baronov, grofov, knezov in ti puščajo zemljo celo večinoma neobdelano. Od tega nimamo mi prav ničesar, da, v daljni Afriki moramo iskati dela, da ne umremo lakote!“ Arabec: „To je čudovito! Doma nimate moči, da bi si osvojili zemljo, sem pa prihajate, da jo vzamete?“ Vojak (presenečen od opombe, umolkne). Arabec: „Alah je velik. Ako vam podeli zmago in nam vi odvzamete našo zemljo, kateri delež dobiš ti od tega ropa?“ Vojak (z bolestnim usmevom, kakor da bi vonjal pečenko iz kuhinje svojega gospodarja): „Eeeh, prav tako sem obupan kakor sveti mučenec. Vaša zemljišča dobi — to se razume — tisti, ki jih lahko plača, in ti misliš, jaz da imam denar?“ Arabec: „Torej jih kupijo tvoji rojaki?“ Vojak: „Tudi ne; ti so prav tako revčki kakor jaz!“ Arabec: „Pri bradi preroka, kdo pa vendar dobi deželo?“ Vojak: „Kdo jo dobi? Naši gospodje seveda, naši gospodarji!“ Arabec (osupnjen): „Prav tisti, ki puste zemljo tvoje domovine neobdelano?“ Vojak: „Tako je pač! Ti in njih

prijatelji sami sede na denarni vreči; mi delavci nimamo ničesar drugega kakor dvoje rok“. Arabec: „Alah, Alah! Zelo imenitno! Vi torej pridete semkaj, da morite in se daste moriti — ne zase — ampak za tiste vaše krasne velike gospode? Prijateljček, nikar mi ne zameri, tako prebrisane kakor ste vi, so pri nas — kamele!“

On: Gospodična, brez vas ne morem več živeti.

Ona: Poročite me, potem pa bi radi.

Srečna šolska mladina. Ako bi človek pripovedoval kakemu starokranjskemu „šolmastru“, da se naši ameriški otroci „vozijo“ v šolo, bi morda še ne hotel tega verjeti.

In vendar je temu resnica, celo po naših slovenskih rudarskih okrajih države Minnesote. Naravno je, da naši malički ne morejo gaziti več milj daleč po snegu ali slabi poti v šolo. Vsled tega je preskrbela šolska oblast potrebne konjske vozove, kateri pobirajo v okolici od hiše do hiše šolarčke, da pridejo pravočasno k pouku. Istotako jih tudi pošiljajo domov. Temu zgledu sledi tudi mesto Atlanta v državi Georgia, na jugu. V to svrho je kupila mestna občina 3 primerne vozove, da se lahko naenkrat pobere ali spravi 150 otrok v šolo in domov.

Vsled te naprave zahajajo tudi otroci veliko rajši k pouku ker jim je prosta vožnja v zabavo in razvedrilo. S pobiranjem otrok prične se že zjutraj ob 7:30 ter mora voznik obkrožiti po 8 milj daljave.

Kako umestna bila bi ta uvedba tudi v starem kraju, kjer morajo hoditi otroci na kmetih večkrat po cele ure hoda v šolo in to celo v slabem vremenu. No ja, — saj se zato kaj radi vozijo po mestih visoki in dobroplačani uradniki v kočijah in avtomobilih, seveda na račun — kmeta!

Nekaj zgodovine tobaka. Kajenje tobaka ima razmerno kratko, a tem zanimivejšo zgodovino. Nikakor ni še tako dolgo tega, kar je kajenje splošno dovoljeno. V Rusiji so še leta 1634. odrezali nos tistemu, ki so ga zasacili pri kajenju. Ob tistem času so potisnili vsakemu mohamedancu, ki so ga dobili pri kajenju, pipo skozi nos in ga vodili po ulicah, da bi s tem odvrnili druge grešnike od kajenja. Toda že tedaj so bili navdušeni oboževalci kajenja, in neka stara zdravilna knjiga iz leta 1650. mu poje naslednji slavošpev: To zelišče čisti grlo in glavo, omili bolečino in utrujenost, odpravi zobobol, obvaruje človeka pred kugo in ozdravi stare rane in izpuščaje. Pred kratkim je izdala neka tobačna tovarna knjigo, kjer je natančno popisana zgodovina tobaka.

Zanimiv slučaj draginje. Iz Škofje Loke poročajo: Pred nekaj tedni je kupil mesar „Hren“ od neke žene v Stari Loki prašiča, kilogram po 92 vin. Zgovorila sta se tako, da bo ona od svojega prašiča vzela slanino nazaj po tekoči ceni. In res, ko je bil prašič slečen, sta slanino stehtala in izračunala, koliko imata eden drugemu plačati. Slanina je toliko znesla, da je morala dati žena mesarju za slanino svojega prašiča vse prašičje meso zastonj in navrh še štiri krone.

160 tisoč delavcev odpuščenih od dela. Zveza lastnikov predilnih tovarn na Angleškem je sklenila, odpustiti od dela 160.000 delavcev.

Listnica uredništva:

Volosko, Zagreb, Amerika, Dolina pri Ričmanjih, Trst, Gorica, Sežana, Jesenice, Sv. Barbara v Halozah, Ptuj in drugim: Priobčimo, samo prosimo potrpljenja, ker vsega ne moremo naenkrat. Pozdrave vsem! Prosimo, pošljite še kaj ter pridobivajte novih naročnikov!

Delikatesna : trgovina : J. Buzzolini

Ljubljana
Tovarna domačih in ogrskih salam ter domačih prekajenih šunkov in parno izdelovanje kranjskih klobas. Telefon 138. C. kr. pošto hranilnični račun 24.299.

Cepljene trte.

Gutted, mozlec, silvanec rizling laški, burgundec, muškatelec, portugizec, rulandec, prima vrste, lepo zaraščene in dobro vkoreninjene, se dobijo pri P. Srebre v Mariboru, Tegetthoffova cesta.

Kupim

kopirno prešo

Ponudbe na upravo Slov. Ilustrovanega Tednika.

Krepak, zdrav **knjigoveški učenec**

se sprejme v Ljubljani. Taki z dežele imajo prednost. Pojasnila daje uprava „Slovenskega Ilustrovanega Tednika“.

Pozor! Pozor!

Pristne oljate in suhe barve na debelo in drobno

Premierl & Jančar
Ljubljana

Dunajska cesta štev. 20.

Izborne emajlne glasure, laki, firneži, čopiči itd.

Podpirajte domačo trgovino.

Ivan Jax in sin
:: Ljubljana. ::
Šivalni stroji. Kojesa. Domača tvrdka.

Nagrada bralcem tega lista.
Mi razdelimo
:: 3000 parov čevljev! ::

Radi vpeljave naših izborih in elegantnih čevljev iz najboljšega in trpežnega chevronusnja, moderni, razdelimo 3000 parov, kakor kaže slika. Samo delo 15 K od 3 parov se nam naj povrne. Mi vam pošljemo čevlje, kakor želite, za gospode ali dame vsake zaželjene številke, ali po centimeterski meri. Za 15 K dobite tedaj 3 pare izbornih čevljev, ki vas stanejo drugače 42 K in s katerim boste gotovo zadovoljni.* Pošljite se po poštne povzetje ali če se pošlje denar naprej. Zamenjava dovoljena, zato ni nobenega rizika Vsa naročila naj se naslavljaajo na **zdelovalnico čevljev v Oswiecim št. 50, Avstrija.**

*) Šele na vaše priporočilo nam naj naraste korist.